

Що робити, якщо Вашу собаку вкусила оса, бджола чи змія?

ВСІ РЕКОМЕНДАЦІЇ ЩОДО МЕДИКАМЕНТОЗНОЇ ДОПОМОГИ Є ЗАГАЛЬНИМИ! У будь-якому випадку необхідно проконсультуватися з Вашим ветеринарним лікарем!

Перше, що слід знати - ЗАВЖДИ МАЙТЕ В МОБІЛЬНОМУ ТЕЛЕФОНІ НОМЕР ВЕТЕРИНАРНОЇ КЛІНІКИ!!!

Літо і осінь можуть принести власникам собак, які виїзжають зі своїми улюбленцями на природу додаткові хвилювання. У певний сезон (в різних місцях це проходить в різні терміни) відбувається масовий виліт «жалячих» комах, а також укуси змій. Вони приносять багато клопоту і можуть заподіяти серйозні неприємності не тільки людям, а й їх постійним супутникам - собакам.

Вплив бджолиної або осиної отрути на організм собаки багато в чому залежить від того, в яке місце був проведений укус. Якщо він припав в шкіру, то в більшості випадків справа закінчиться сверблячкою, почервонінням і невеликим набряком. Набагато більш небезпечними і поширеними є випадки, коли комаха жалить собаку в слизову оболонку порожнини рота. При цьому собака є атакуючої стороною, прагнучи піймати комаху. На практиці, на жаль, все може виглядати досить страшно. Пролітала оса, собака схопила її щелепами, потім заскиглила, а через хвилину впала - це досить типова картина зіткнення собаки з отруйною комахою.

Відбувається це тому, що собака мимоволі підставляє для укусу найбільш вразливу зону. Крім того, що слизова оболонка не в змозі захистити тварину так само добре, як шкіра, порожнину рота насичена кровоносними судинами і лімфатичними судинами. Протікаючі в них кров і лімфа здатні за лічені хвилини рознести отруту по всьому організму. Особливо швидко токсини потрапляють в мозок. Вкрай небезпечно, коли укус доводиться під язик: тут крім великої кількості лімфатичних судин знаходиться великий нервовий вузол. Найбільшу небезпеку отрута комах являє для маленьких собак. Їх розміри і порівняно висока частота серцевих скорочень створюють оптимальні умови для швидкого поширення отрути.

Вплив отрути на організм собаки реалізується двома шляхами. По-перше, це інтоксикація. Тут першість за небезпекою тримають шершні, які несуть запас отрути, здатний вивести з ладу навіть собаку великих розмірів. Але куди більш небезпечним є другий шлях, по якому отрута реалізує свою смертоносну силу - алергія.

Зовнішні прояви алергії можуть бути різноманітні: починаючи від почервоніння шкіри або пухиря як при комариному укусі і закінчуючи великими набряками. У важких випадках виникає набряк Квінке - найгостріший алергічний набряк, здатний розвинути за буквально кілька хвилин. Найчастіше він виникає в області шиї, де може захоплювати тканини по всьому поперечним перерізом. На відміну від поверхневого набряку, коли перетискаються порівняно дрібні кровоносні судини, набряк по всьому поперечним перерізом шиї здатний перетиснути сонні артерії. У важких випадках здавлюється трахея, що може привести до смерті тварини від задухи. Така ситуація вимагає екстреної ветеринарної допомоги.

Про можливий укус собаки змією (в наших краях практично тільки гадюкою) вам доведеться судити за непрямими ознаками: скигнення підбігшої до вас за допомогою собаки, її збудженості, тремтінні, сильній слинотечі, прискореному пульсу, а потім і по загальній слабкості і блювоті. Правда, все може обмежитися і просто місцевою набряком. Крім того, про принципову можливість укусу змією

ви зможете судити по порі року і по ландшафту, в якому ви перебуваєте. Також слід пам'ятати, що чим більша гадюка - тим небезпечніша її отрута.

Укус змії має вигляд двох зближених на відстань близько 1 см шпилькових уколів, незважаючи на невеликі розміри нерідко рясно кровоточить. У місці укусу швидко виникає почервоніння і сильний набряк м'яких тканин. Укус гадюки надзвичайно болючий, але, як правило, не є небезпечним для життя великої собаки. Небезпека виникає тільки в разі укусу маленьких цуценят і собак дрібних порід, які зазвичай з гадюками не контактують.

Поодинокі укуси бджіл і ос можуть бути дійсно небезпечними тільки для дуже маленьких цуценят, собак дрібних порід. Тільки в разі укусу бджоли від господарів потрібно пінцетом видалити жало, а місце укусу обробити йодом. Припухлість поступово спаде сама собою.

У разі укусу ос або бджіл ви можете допомогти собаці для зменшення болю наступним - негайно обкласти всі місця можливих

укусів чимось мокрим, посадить її в воду або обкладіть місце укусу мокрими ганчірками по можливості з льодом. Дуже добре на місця укусів зробити примочки з концентрованого розчину питної соди. Одночасно з цим, необхідно давати собаці серцеві і антигістамінні препарати. З серцевих засобів в першу чергу рекомендується кордіамін. Найкраще зробити підшкірну ін'єкцію, але можна дати ліки і у вигляді крапель (бажано під язик). Для дрібних собак доза становить 0,3-0,5 мл, для середніх - 0,7-1,2 мл і для великих - 1,5-2,0 мл.

Застосовувати антигістамінні препарати: димедрол, супрастин, тавегіл - бажано також у вигляді внутрішньом'язевих ін'єкцій. Дозування для дрібних, середніх і великих собак відповідно 0,5, 1,0 і 2,0 мл. Якщо ж ін'єкцію зробити неможливо, то слід дати тавегіл або супрастин у таблетках: маленькій собаці пів таблетки, середньої - одну, а великий - півтори-дві таблетки.

Не завадить дати собаці сечогінні засоби. Для ін'єкцій рекомендується лазикс - 0,5, 1,0 і 2,0 мл в залежності від розміру. Заміною може служити таблетований фуросемід в дозуванні пів таблетки - одна-півтори таблетки за розмірами собаки.

При наявності ознак гострої алергії потрібно без зволікання доставити собаку до ветеринара. Важкі алергічні реакції від одиничних укусів бджіл або ос можуть бути і у дорослих собак, але тільки найдрібніших порід. У великих же собак подібні реакції на одиничні укуси виключно рідкісні.

У разі укусу собаки змією за правилами рекомендується собаку негайно доставляти до ветеринара для введення сироватки. Однак ця рекомендація практично дуже важко реалізувати, оскільки зміїні укуси трапляються зазвичай там, де ветеринари і сироватки не знаходяться, а в застосуванні до укусів звичайних гадюк майже не бути ефекту. Тому вам на практиці частіше за все залишається зробити наступне: розшукати місце укусу, видавити отруту. Потім обмити місце укусу великою кількістю питної води і перекису водню. Якщо ви запаслися аптечкою першої допомоги при укусах змії і отруйних комах, то дійте відповідно до доданої до неї настанови. Будь-яких розрізів і припікання залізом і т.п. робити не потрібно. А ось посадити собаку в рюкзак чи

покласти на простирадло і нести до житла і транспортного засобу необхідно.

Дійшовши до житла, ще раз промийте чистою водою місце укусу, а потім обробіть його міцним «розчином марганцівки» або присипте укуси порошинки кристалічного перманганату калію. Для профілактики можливої алергії дайте собаці антигістамінні препарати (супрастин або тавегіл), а для якнайшвидшого виведення отрути з організму фуросемід. І продовжуйте давати фуросемід по одному разу в день протягом 3 - 4 днів. На укушену кінцівку накладіть спиртовий компрес. На наступний день на набряклу кінцівку вище місця укусу накладіть компрес з 3% -го розчину кухонної солі або питної соди.

ВСЯ ІНФОРМАЦІЯ Є ЗАГАЛЬНОЮ! КРАЩЕ ОBOB'ЯЗКОВО ПOKAZATI ТВАРИНУ ВЕТЕРИНАРНОМУ ЛІКАРЮ!

За матеріалами сайту <http://csvm.com.ua>

Підготувала Ірина Деркач